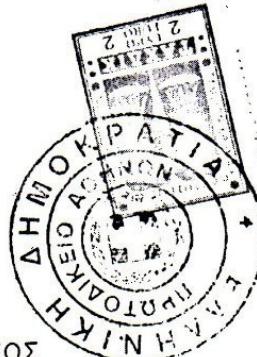

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΕΜΠΡΑΓΜΑΤΟ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΑΠΟΦΑΣΕΩΣ
1514...../2013
ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

Αποτελούμενο από τη Δικαστή Γεωργία Κοταδήμου, Πρωτοδίκη, που
ορίστηκε από τον Πρόεδρο του Τριμελούς Συμβουλίου Διοίκησης του
Πρωτοδικείου Αθηνών, και από τη Γραμματέα Μαρίνα Βερβενιώτη.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριο του στις 15 Ιανουαρίου 2013 για
να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

Της ανακόπτουσας:

η οποία εκπροσωπήθηκε στο

Δικαστήριο από την πληρεξούσια δικηγόρο τής

Της καθ'ής η ανακοπή: Ανώνυμης Τραπεζικής Εταιρείας με την
επωνυμία και τον
διακριτικό τίτλο πρώην

που

εδρεύει στην Αθήνα, οδός Όθωνος 8, όπως νομίμως εκπροσωπείται, η οποία
εκπροσωπήθηκε στο Δικαστήριο από την πληρεξούσια δικηγόρο της

Η ανακόπτουσα ζητεί να γίνει δεκτή η από 26-7-2012 (αριθμ. καταθ.
δικ. 133059/10595/2012) ανακοπή της, της οποίας δικάσιμος προς συζήτηση
ορίστηκε αυτή που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας και γράφτηκε στο
πινάκιο.

Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης, οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των
διαδίκων ανέπτυξαν τους ισχυρισμούς τους και ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα
αναφέρονται στα πρακτικά και τις προτάσεις που κατέθεσαν.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Η ανακόπτουσα με την υπό κρίση ανακοπή της εκθέτει ότι με βάση σύμβαση τοκοχρεωλυτικού δανείου, η οποία καταρτίστηκε μεταξύ των διαδίκων, εκδόθηκε σε βάρος της η υπ' αρ. 12.229/2012 Διαταγή Πληρωμής του Δικαστή του Δικαστηρίου τούτου, ποσού 22.488,70 ευρώ, πλέον τόκων και εξόδων, η οποία της επιδόθηκε με την από 20-6-2012 επιταγή προς πληρωμή κάτωθι του πρώτου απογράφου εκτελεστού αυτής και ζητεί, για τους αναφερόμενους σε αυτή λόγους, να ακυρωθούν η ως άνω διαταγή πληρωμής και η επιταγή προς πληρωμή και να καταδικασθεί η καθ' ης στην καταβολή των δικαστικών της εξόδων.

Με αυτό το περιεχόμενο, το υπό κρίση δικόγραφο, στο οποίο σωρεύονται ανακοπή κατά Διαταγής Πληρωμής (632 παρ.1 ΚΠολΔ) και κατά της εκτέλεσης (933 ΚΠολΔ), έχει ασκηθεί εμπρόθεσμα και νομότυπα (147, 632 παρ. 1α και 934 παρ. 1α ΚΠολΔ), αφού αντίγραφο της Διαταγής Πληρωμής με επιταγή προς πληρωμή επιδόθηκε στην ανακόπτουσα στις 5-7-2012 (βλ. την υπ' αριθμ. 3901Ε/5-7-2012 έκθεση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή του Πρωτοδικείου Αθηνών Μάρκου Ιωσηφίδη), η δε υπό κρίση ανακοπή κατατέθηκε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου τούτου και επιδόθηκε στην καθ'ής η ανακοπή στις 26-7-2012 (βλ. πράξη κατάθεσης αυτής και την υπ' αριθμ. 10.745/26-7-2012 έκθεση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή του Πρωτοδικείου Αθηνών Χρήστου Μπουτεράκου), αρμοδίως καθ'ύλην και κατά τόπον φέρεται για να δικαστεί από το Δικαστήριο αυτό (632 παρ. 1, 3, 933 παρ. 1, 2, 937 παρ. 3, 643, 591 παρ. 1 περ. α' ΚΠολΔ). Πρέπει, επομένως, να γίνουν τυπικά δεκτές οι υπό κρίση ανακοπές και να ερευνηθούν περαιτέρω ως προς το βάσιμο των λόγων τους, την απόρριψη των οποίων ζήτησε η καθ'ής.

Σύμφωνα με την ΠΔ/ΤΕ υπ' αριθ. 2286/28-1-1994 που εκδόθηκε κατ' εξουσιοδότηση του άρθ. 1 του Ν. 1266/1982 σχετικώς με τα καταναλωτικά δάνεια και τα χρεωστικά υπόλοιπα λογαριασμών πιστωτικών δελτίων τα επιτόκια καθορίζονται ελεύθερα από τα πιστωτικά ιδρύματα με την επιφύλαξη όμως των διατάξεων περί ελαχίστων ορίων επιτοκίων χορηγήσεων που τυχόν ισχύουν. Τα τραπεζικά επιτόκια είναι σήμερα κατά κανόνα ελευθέρως διαπραγματεύσιμα και το ισχύον γι' αυτά καθεστώς δεν συνοδεύεται από τη θέσπιση ανωτάτων ορίων. Η επέμβαση του νομοθέτη περιορίζεται στη

2^ο φύλλο της υπ' αριθμ. 1574/2013 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου
Αθηνών (Τμήμα Εμπράγματο)

ούθιμιση των εξωτραπεζικών μόνο επιτοκίων. Εξάλλου, τα εξωτραπεζικά επιτόκια παρά τον περιορισμό τους στις εξωτραπεζικές συναλλαγές δεν παύουν να έχουν γενικότερη κοινωνικοοικονομική σημασία και ν' αφορούν και τις τραπεζικές συμβατικές σχέσεις. Ο κοινωνικός και οικονομικός σκοπός του δικαιώματος στην ελεύθερη διαμόρφωση των τραπεζικών επιτοκίων είναι η συμπίεσή τους κάτω από τα όρια των εξωτραπεζικών. Έτσι η συμφωνία για επιτόκια που υπερβαίνουν τα ανώτατα αυτά όρια δεν παύει να απαγορεύεται από το νόμο (ΑΚ 281). Ενώψει των ανωτέρω γενικός όρος που επιτρέπει στην τράπεζα να καθορίζει εκάστοτε συμβατικό τόκο με τον οποίο θα χρεώνεται ο λογαριασμός του πελάτη στις περιπτώσεις τμηματικών εξοφλήσεων (καταβολών σε δόσεις) είναι καταχρηστικός και συνεπώς άκυρος λόγω αντιθέσεώς του στο άρθ. 2 παρ. 7 περ. ια' του Ν. 2251/1994 όταν δεν καθορίζονται κριτήρια ειδικά εκ των προτέρων και εύλογα για τον καταναλωτή – πελάτη (ΑΠ 1219/2001 ΔΕΕ 2001.529). Περαιτέρω, ο ανατοκισμός της εισφοράς του ν. 128/1975 δεν είναι νόμιμος, εφόσον τόσο κατά το προϊσχύον (βλ. άρθρο 8 περ. 6 ν. 1083/80 και την υπ' αριθμ. 289/80 απόφαση της Νομισματικής Επιτροπής) όσο και κατά το υφιστάμενο νομοθετικό καθεστώς (ν. 2601/98 άρθρο 12, 2789/2000 άρθρο 30, 2783/2000 άρθρο 47, 2912/2001 άρθρο 42 και 3259/2004 άρθρο 39) ανατοκισμός επιτρέπεται και μόνον των καθυστερούμενων τόκων και όχι φόρων, εισφορών ή άλλων προμηθειών (Εφ/Λαμ 124/2007 Αριμ 2009.1190, Πολ/ΠρΑθ 7607/2007 αδημ).

Στην προκειμένη περίπτωση, η ανακόπτουσα αμφισβητεί το ύψος της απαιτήσεως το οποίο υποχρεώνεται με την προσβαλλόμενη Διαταγή Πληρωμής να καταβάλει στην καθ'ής, σε συνδυασμό με την έγγραφη απόδειξη της απαιτήσεως, ισχυριζόμενη, μεταξύ άλλων, ότι η καθ'ής αφενός μεν υπολογίζει ποσά τόκων με επιτόκια ανώτερα των δικαιοπρακτικών, που ίσχυαν κατά την αντίστοιχη περίοδο, αφετέρου δε ανατοκίζει μη νόμιμα και την εισφορά του ν. 128/1975 δια της ενσωματώσεως στο επιτόκιο υπολογισμού των τόκων της και του ποσοστού της, με αποτέλεσμα την ύπαρξη ακυρότητας ως προς αυτά και κατά συνέπεια τη μη έγγραφη απόδειξη του ποσού για το οποίο εκδόθηκε η Διαταγή Πληρωμής, αφού τα σχετικά ποσά

ενσωματώνονται στο λογαριασμό. Όπι, ως εκ τούτου, η επιδικασθείσα απαίτησή της, περιλαμβάνουσα ποσά αθέμιτων τόκων, δεν είναι νόμιμη, ούτε εκκαθαρισμένη και βεβαία. Οι λόγοι αυτοί της ανακοπής είναι αρκούντως ορισμένοι και νόμιμοι, ερειδόμενοι στις διατάξεις που αναφέρονται στις προηγούμενες σκέψεις της απόφασης αυτής, και πρέπει να ερευνηθούν και ως προς την ουσιαστική τους βασιμότητα.

Από όλα τα έγγραφα, που νόμιμα προσάγουν και επικαλούνται οι διάδικοι, τα οποία λαμβάνονται υπόψη είτε προς άμεση απόδειξη είτε για τη συναγωγή δικαστικών τεκμηρίων, για κάποια από τα οποία γίνεται ιδιαίτερη σημείωση κατωτέρω χωρίς πάντως να παραλείπεται κανένα κατά την εκτίμηση της ουσίας της υπόθεσης, καθώς και από την εν γένει αποδεικτική διαδικασία, αποδεικνύονται, κατά την κρίση του Δικαστηρίου, τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Μεταξύ των διαδίκων καταρτίστηκε η από 15-4-2009 σύμβαση τοκοχρεωλυτικού δανείου, δυνάμει της οποίας η καθ'ής ανώνυμη τραπεζική εταιρεία με την επωνυμία ,

κατόπιν τροποποίησης του άρθρου 1 του καταστατικού της, σύμφωνα με την από 29-6-2012 απόφαση της τακτικής γενικής συνέλευσης των μετόχων της, η οποία εγκρίθηκε με την υπ'αριθμ. K2-5558/2-8-2012 απόφαση της Διεύθυνσης ΑΕ και Πίστεως της Γενικής Γραμματείας Εμπορίου και η οποία καταχωρίστηκε την 2-8-2012 στο Γ.Ε.Μ.Η. με κωδικό αριθμό καταχώρησης 13943 και η οποία ανακοινώθηκε στο με αριθμ. 8195/3-8-2012 ΦΕΚ (τεύχος ΑΕ – ΕΠΕ και ΓΕΜ)], χορήγησε στην ανακόπτουσα δάνειο ύψους 21.500 ευρώ για την εξόφληση οφειλών της που προέρχονταν από ένα καταναλωτικό δάνειο και τρεις πιστωτικές κάρτες. Η αποπληρωμή του δανείου αυτού θα γινόταν σε 120 μηνιαίες δόσεις. Στην εν λόγω σύμβαση συμπεριλαμβάνεται όρος κατά τον οποίο το δάνειο είναι έντοκο με σταθερό επιτόκιο, που αναγράφεται στο παράρτημα, το οποίο προσαυξάνεται με την εισφορά του ν. 128/1975, όπως εκάστοτε ισχύει. Το ποσοστό αυτό κατά την ημερομηνία υπογραφής της σύμβασης, όπως προκύπτει και από το προσκομιζόμενο παράρτημα, ανερχόταν σε 11,15% πλέον της εισφοράς του ν. 128/1975 εκ ποσοστού 0,60% (δηλαδή 11,75%). Την ίδια ημέρα το ανώτατο δικαιοπρακτικό επιτόκιο ανερχόταν σε 7,25%, δηλαδή κατά 4,5 μονάδες μικρότερο του καθορισθέντος από την καθ'ής στην επίδικη σύμβαση.

3^ο φύλλο της υπ' αριθμ. 1514/2013 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου
Αθηνών (Τμήμα Εμπράγματο)

Η κύρια αιτία αυτό δε το επιτόκιο, δηλαδή το 11,75% η καθής εκτόκιζε τα χρεωστικά υπόλοιπα του λογαριασμού της ανακόπτουσας καθ'όλη τη διάρκεια ισχύος της σύμβασης, μολονότι και για το μετέπειτα της υπογραφής της σύμβασης χρονικό διάστημα και ειδικότερα από 13-5-2009 έως 22-7-2010, οπότε και καταγγέλθηκε η επιδικη σύμβαση, το νόμιμο δικαιοπρακτικό επιτόκιο ανερχόταν σε 6,75%, όπως προκύπτει από τον σχετικό πίνακα εξωτραπεζικών επιτοκίων, ο οποίος προσκομίζεται μετ' επικλήσεως. Σύμφωνα, όμως, με τις σκέψεις που προηγήθηκαν οι υπ' αριθμ. 3.1 και 3.2 όροι της δανειακής σύμβασης, οι οποίοι επέτρεπαν στην καθής να καθορίζει μονομερώς τα επιτόκια ακόμη και καθ' υπέρβαση των ισχυόντων ανωτέρων ορίων των εξωτραπεζικών επιτοκίων χωρίς κανένα κριτήριο είναι καταχρηστικοί και ως εκ τούτου παράνομοι, ως αντικείμενοι στη διάταξη του άρθρου 281 ΑΚ σε συνδυασμό με τις διατάξεις του άρθρου 2 ν. 2251/1994. Επομένως, ο υπολογισμός των τόκων στον οποίο προέβαινε η καθής με την υποβολή επιτοκίου μεγαλύτερου του ανώτατου δικαιοπρακτικού είναι μη νόμιμος. Περαιτέρω, αποδείχθηκε ότι η καθής κεφαλαιοποιούσε την εισφορά του ν. 128/1975 κάθε φορά που χρέωνε τόκους πάσης φύσεως και ακολούθως ανατόκιζε τα ποσά της [αφού στο κάθε φορά προκύπτοντο υπόλοιπο κεφάλαιο υπολόγιζε τόκους (εκτοκισμός) περιέχοντες και ποσά εισφοράς του ν. 128/1975], στο νέο δε προκύπτοντο εκάστοτε κεφάλαιο υπολόγιζε νέους τόκους περιέχοντες και εισφορά (εκτοκισμός και ανατοκισμός της εισφοράς). Ο παράνομος αυτός εκτοκισμός και ανατοκισμός των ποσών της εισφοράς γινόταν με την ενσωμάτωσή της στο επιτόκιο υπολογισμού των πάσης φύσεως τόκων και προκύπτει ευθέως τόσο από το αντίγραφο λογαριασμού όσο και από τους υπ' αριθμ. 3.2 και 5.8 όρους της σύμβασης, σύμφωνα με τον οποίο σε περίπτωση κατά την οποία οποιαδήποτε βάσει της παρούσας οφειλή (στην οποία συμπεριλαμβάνεται και η εισφορά που είναι ενσωματωμένη βάσει του ΓΟΣ 3.2 στο επιτόκιο) δεν καταβληθεί από τον οφειλέτη στην καθορισμένη ημερομηνία, ο οφειλέτης με μόνη την πάροδο της ημερομηνίας πληρωμής εκάστης οφειλής, θα καθίσταται αυτοδίκαια και χωρίς όχληση υπερήμερος ως προς το μη καταβληθέν ποσό εκάστης οφειλής, το

οποίο θα καθίσταται αμέσως ληξιπρόθεσμο. Το ποσό αυτό (το οποίο περιλαμβάνει και την εισφορά του ν. 128/1975) θα επιβαρύνεται με τόκους υπερημερίας από την πρώτη ημέρα καθυστέρησης μέχρι εξοφλήσεως. Επομένως, ως προς το ποσό της απαίτησής της, για το οποίο εκδόθηκε η Διαταγή Πληρωμής, δεν προκύπτει από τα αποσπάσματα των εμπορικών βιβλίων της καθ'ής η ανακοπή το σύνολο της οφειλής, λόγω της ακυρότητας των συμπεριλαμβανομένων στο λογαριασμό ποσών τόκων με επιτόκια ανώτερα των δικαιοπρακτικών καθώς και ποσών της εισφοράς του ν. 128/1975 και του ανακοινισμού αυτών. Η ακυρότητα των επιμέρους ποσών επηρεάζει την αποδεικτικότητα με έγγραφα, αλλά και το εκκαθαρισμένο του συνόλου της απαίτησεως, κατά παράβαση της παρ. 1 του άρθρου 624 ΚΠολΔ αφού στο απόσπασμα των εμπορικών βιβλίων, που προσκομίστηκαν από την καθ'ής, δεν είναι δυνατός ο διαχωρισμός των επιμέρους ποσών, αφενός λόγω του είδους της εγγραφής, αφετέρου λόγω της ενσωμάτωσης στο λογαριασμό των ποσών, της εισφοράς στα ποσά των τόκων, με παραπέρα συνέπεια την αδυναμία προσδιορισμού του πραγματικού ποσού της οφειλής και αντίστοιχα της απαίτησης της καθ'ής (ΕφΛαμ 124/2007 APM 2009.1190, ΜονΠρωτΚερκ 99/2010 APM 2010.1006). Επομένως, αφού οι σχετικοί λόγοι ανακοπής αποδείχθηκαν ως βάσιμοι και από ουσιαστική άποψη, η ανακοπή του άρθρου 632 παρ. 1 πρέπει να γίνει δεκτή και να ακυρωθεί η υπ'αριθμ. 12.229/2012 Διαταγή Πληρωμής του Δικαστή του Δικαστηρίου τούτου, παρελκομένης της εξέτασης των υπολοίπων λόγων της, οι οποίοι κατατείνουν στο ίδιο αποτέλεσμα. Περαιτέρω, δεδομένου ότι οι ως άνω λόγοι της ανακοπής κατά της Διαταγής Πληρωμής αποτελούν συγχρόνως και λόγους ανακοπής κατά της από 20-6-2012 επιταγής προς πληρωμή, που είναι γραμμένη παρά πόδας αντιγράφου α' απογράφου εκτελεστού της ανωτέρω Διαταγής Πληρωμής, θα πρέπει και αυτή η ανακοπή (του άρθρου 933 ΚΠολΔ) να γίνει δεκτή ως βάσιμη και από ουσιαστική άποψη και να ακυρωθεί η από 20-6-2012 επιταγή προς πληρωμή, παρελκούσης και εδώ για την ίδια αιτία της διερεύνησης της βασιμότητας των λοιπών λόγων της. Τέλος, η δικαστική δαπάνη της ανακόπτουσας, κατόπιν υποβολής σχετικού αιτήματος εκ μέρους της, πρέπει να επιβληθεί σε βάρος της καθ'ής η ανακοπή, λόγω της ήττας της τελευταίας (176 ΚΠολΔ), κατά τα ειδικότερα οριζόμενα στο διατακτικό της παρούσας.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

4^ο φύλλο της υπ' αριθμ. 15/4/2013 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου
Αθηνών (Τμήμα Εμπράγματο)

Δικάζει κατ' αντιμωλία των διαδίκων.
Δέχεται την ανακοπή του άρθρου 632 παρ. 1 ΚΠολΔ.
Ακυρώνει την υπ' αριθμ. 12.229/2012 Διαταγή Πληρωμής του Δικαστή
του Δικαστηρίου τούτου.

Δέχεται την ανακοπή του άρθρου 933 ΚΠολΔ.

Ακυρώνει την από 20-6-2012 επιταγή προς πληρωμή, που είναι
γραμμένη παρά πόδας αντιγράφου α' απογράφου εκτελεστού της ανωτέρω
Διαταγής Πληρωμής.

Επιβάλλει σε βάρος της καθ'ής η ανακοπή τα δικαστικά έξοδα της
ανακόπτουσας, τα οποία καθορίζει στο ποσό των τετρακοσίων πενήντα (450)
ευρώ.

Κρίθηκε, αποφασίστηκε και δημοσιεύτηκε σε έκτακτη δημόσια
συνεδρίαση στο ακροατήριό του, στην Αθήνα 27.....3.....2013, χωρίς την
παρουσία των διαδίκων και των πληρεξούσιων δικηγόρων τους.

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

